

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/96/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6925010693
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2026:6925010693.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a sudcov JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a Mgr. Ivany Datlovej, v trestnej veci obvineného A. B., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20. januára 2026, prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Revúca, proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota, pracovisko Revúca sp. zn. 1T/81/2025 zo dňa 26. novembra 2025 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť okresného prokurátora z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením sp. zn. 1T/81/2025 zo dňa 26.11.2025 samosudca Okresného súdu Rimavská Sobota, pracovisko Revúca, podľa § 241 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, v spojení s § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, trestné stíhanie obvineného A. B., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. f) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

po tom, čo 9. júna 2025 nastúpil na výkon ústavného ochranného protitoxikomanického liečenia v Odbornom liečebnom ústave psychiatrickom, n. o., C. D., ktoré mu bolo uložené na základe uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2Nt/80/2015 zo dňa 12. novembra 2015, právoplatné toho istého dňa, v spojení s uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5Nt/26/2023 zo dňa 13. októbra 2023, právoplatné toho istého dňa, dňa 25. júla 2025 sa rozhodol v ochrannom liečení nepokračovať a to napriek poučeniu o trestnoprávných následkoch svojvoľného ukončenia ochranného liečenia a z Odborného liečebného ústavu psychiatrického, n. o., Predná Hora odišiel v čase o 18.30 hod.,

zastavil, pretože je dostatočne odôvodnený záver, že tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Proti tomuto uzneseniu podal prokurátor okresnej prokuratúry v zákonnej lehote sťažnosť, ktorej písomné dôvody doručil okresnému súdu dňa 02.12.2025. V sťažnosti v podstatnom uviedol, že ochranné liečenie neprebiehalo plynule, ale bolo opakovane svojvoľne prerušované obvineným. Prvá časť liečenia trvala od 18.03.2024 do 22.04.2024 a druhá od 09.06.2025 do 25.07.2025. Za svojvoľné ukončenie liečenia bol obvinený už právoplatne odsúdený, pričom následne bol opätovne vyzvaný na pokračovanie vo výkone liečenia, na čo aj nastúpil. Za tejto situácie podľa jeho názoru nebolo možné považovať ochranné liečenie za ukončené zo zákona ku konkrétnemu dátumu, keďže jeho výkon nebol súvislý. Zákonný záver o jeho ukončení mohol byť prijatý len rozhodnutím súdu podľa § 448 Trestného poriadku, ktoré bolo vydané až uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 08.08.2025, a to z dôvodu, že účel liečenia nebolo možné dosiahnuť. Do tohto rozhodnutia bolo ochranné liečenie právoplatne uložené a vykonateľné. Obvinený tak napriek riadnemu poučeniu o trestnoprávných následkoch opätovne a svojvoľne ochranné liečenie ukončil, čím podľa jeho názoru naplnil znaky

skutkovej podstaty trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia. Prvostupňový súd preto podľa prokurátora nesprávne právne posúdil vec a predčasne zastavil trestné stíhanie. Z uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Z predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca podal dňa 12.12.2025 na Okresný súd Rimavská Sobota, pracovisko Revúca, obžalobu na obvineného A. B., pre trestný čin právne kvalifikovaný ako prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. f) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ako je uvedené v obžalobe.

Samosudca Okresného súdu Rimavská Sobota, pracovisko Revúca, následne napadnutým uznesením, podľa 241 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, v spojení s § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, zastavil trestné stíhanie obvineného.

Okresný súd vychádzal zo záveru, že v posudzovanej veci neboli splnené zákonné podmienky na opätovné zahájenie ochranného liečenia ústavnou formou, keďže toto liečenie malo byť podľa názoru súdu ukončené zo zákona už ku dňu 18.06.2024, t. j. uplynutým zákonnej trojmesačnej lehoty. Za tejto situácie preto obvinený nebol v rozhodnom období povinný ochranné liečenie vykonávať. Z uvedeného dôvodu súd dospel k záveru, že obvinený sa nemohol dopustiť konania, ktoré mu bolo kladené za vinu v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 1T/81/2025, keďže nemohlo dôjsť k mareniu výkonu ochranného liečenia, na ktorého výkon už nebol povinný.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého uznesenia, ako aj dôvodov uvedených v sťažnosti prokurátora, dospel k záveru, že sťažnosť nebola dôvodne podaná.

Podľa § 348 ods. 1 písm. f) Trestného zákona, kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že dopustí sa závažného konania, aby zmaril účel ochranného liečenia alebo ochrannej výchovy, ktoré mu uložil súd, alebo inak, najmä útekem z ústavu, výkon takých rozhodnutí podstatne sťažuje.

Citované ustanovenie chráni záujem spoločnosti na riadnom výkone rozhodnutí súdov alebo iných orgánov verejnej moci. Podstata objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. f) Trestného zákona spočíva v závažnom konaní, ktorým páchatel' úmyselne marí alebo podstatne sťažuje účel ochranného liečenia uloženého súdom. Nevyhnutným obligatónym znakom tejto skutkovej podstaty je teda existencia účelu ochranného liečenia, ktorý je objektívne spôsobilý byť konaním páchatel'a zmarený. Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie [§ 15 Tr. zák.]. Tento trestný čin je prečinom [§ 10 ods. 1 písm. b) Tr. zák.]. Medzi zákonné znaky prečinu podľa § 10 Trestného zákona nepatria len znaky uvedené v osobitnej časti Trestného zákona, ale aj znak závažnosti prečinu v zmysle odseku 2 tohto ustanovenia. Preto súd je povinný vždy skúmať, či nie sú splnené podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 10 ods. 2 Trestného zákona [tzv. materiálny korektív].

V posudzovanom prípade však krajský súd považoval za rozhodujúcu skutočnosť, že objektívna stránka uvedeného trestného činu nebola naplnená z dôvodov materiálneho korektívu. Zo správy Odborného liečebného ústavu psychiatrického, n. o., Predná Hora zo dňa 31.07.2025 jednoznačne vyplývalo, že vzhľadom na konanie A. B. a celkový priebeh ochranného liečenia, teda opakovanú nespôluprácu menovaného, jeho agresívne správanie a opakované svojvoľné ukončenia hospitalizácie, nebolo možné dosiahnuť účel ochranného liečenia. Svedok A. E. E., primár OLUP Predná Hora vo svojej výpovedi uvedené skutočnosti potvrdil a navyše uviedol, že v prípade A. B. existuje vysoký predpoklad, že nebude dodržiavať abstinenciu. Zdravotnícke zariadenie konštatovalo, že u A. B. ochranné liečenie v ústavnej forme svoj účel neplní a navrhlo jeho ukončenie, na základe čoho potom Okresný súd Banská Bystrica uznesením sp. zn. 2Nt/80/2015 zo dňa 8.8.2025 rozhodol podľa § 488 ods. 1 ods. 2 Trestného poriadku, § 74 ods. 4, ods. 5 Trestného zákona tak, že ukončil u A. B. ochranného protitoxikomanického liečenie

ústavnou formou z dôvodu, že účel ochranného liečenia nie je možné u neho dosiahnuť. Za tohto stavu nebolo možné dospieť k záveru, že obvinený svojim konaním maril účel ochranného liečenia, keďže tento účel objektívne nebolo možné dosiahnuť. Ak ochranné liečenie neplnilo svoj účel, nemohol byť naplnený základný znak objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia.

Krajský súd pritom prisvedčil argumentácii prokurátora v tom smere, že ochranné liečenie nebolo možné považovať za ukončené zo zákona uplynutím zákonnej lehoty ku konkrétnemu dátumu, keďže jeho výkon nebol súvislý. Táto skutočnosť však sama osebe nepostačovala na záver o trestnej zodpovednosti obvineného. Rozhodujúcim bolo, že absentoval obligatórny znak skutkovej podstaty – objektívna stránka spočívajúca v zmarení účelu ochranného liečenia.

Z uvedených dôvodov krajský súd uzavrel, že konanie obvineného nenaplnilo znaky skutkovej podstaty trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. f) Trestného zákona, a preto považoval rozhodnutie okresného súdu v konečnom dôsledku za správne a zákonné, keď trestné stíhanie obvineného A. B. zastavil, pretože je dostatočne odôvodnený záver, že tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na uvedené krajský súd sťažnosť prokurátora okresnej prokuratúra podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.